

skulde kunne betjene dem med een Embedsmand, men fordi det er Øer, hvor Vanskelighederne ved at komme frem undertiden kan være ret betydelige, og fordi en Ø i mange Henseender udgør et mere afgrænset Omraade end et Herred eller to. Men det synes jo, som om Embedsmændene mener, at det meget vel kan lade sig gøre, og i saa Fald skal jeg ikke have noget derimod. Nu kan vi jo se nærmere paa det i Udvalget.

Med Hensyn til Sammenlægningen af Embederne i Løgstør og Nibe siges det, at Ministeren ikke nu vil tage Stilling til den endelige Ordning af, hvor Hovedtingstedet og Bitingstedet skal være. Dette synes jeg, Ministeren lige saa godt kan gøre med det samme, for alle de Oplysninger, der kan tænkes at komme frem til Belysning af Spørgsmaalet, er fremme. Spørgsmaalet er ganske klart og let overskueligt, og der bør tages Stilling til det, med det samme man gaar til Nedlæggelse af et af Embederne. Jeg kan altsaa ikke, hvor stor Pris jeg end sætter paa disse to Byer, tillægge deres egen Dom om, hvilken der bør foretrækkes, nogen Vægt, da hver vil foretrække sig selv. Derimod maa man lægge Mærke til, hvad Amsraadet siger, hvad Sogneraadene siger, hvad Amtmanden siger, og hvad Dommerne indenfor Omraadet siger, idet de alle kan tænkes at være mere eller mindre uafhængige af de snævrere lokale Hensyn. Man skal ogsaa tage Hensyn til, hvad Repræsentanterne paa Rigsdagen for den paa-gældende Egn siger om den Sag, og jeg tør nok sige, at Ministeren her vil faa at høre det samme, som 16 Sogneraad, hele Amsraadet og alle de 3 Dommere, der er blevet spurgt, har sagt, nemlig, at skal der være et Hovedtingsted indenfor de to Kredse, maa dette naturligvis ligge i Nibe og ikke i Løgstør, ikke fordi Nibe er en bedre By end Løgstør, men fordi den har en langt mere central Beliggenhed indenfor Omraadet. Jeg ved ikke, hvor godt ærede Medlemmer har deres Danmarks-Geografi i Hovedet, jeg savner ved denne Lejlighed, som undertiden under Forhandlingerne, en sort Tavle, hvorpaa jeg kunde tegne de geografiske Forhold op for ærede Medlemmer. Man vilde da ikke være i Tvivl om, at man vanskeligt kunde finde en Plads, der laa mere ude i et Hjørne af den nye Retskreds, man vil danne, end netop Løgstør, med vanskelig Adgang for manges Vedkommende, medens Nibe derimod for Baner og Rutebiler ligger betydeligt bedre, ja,

omtrent saa godt, som en Plads kan ligge indenfor den nye Retskreds, man tænker sig dannet. Dette er den højtærede Minister maaske fuldstændig enig med mig i, men hvis det er Tilfældet, saa lad os slaa fast i Loven med det samme, at der skal Hovedtingstedet være. Den Omstændighed, at Embedet i Nibe er ledigt i Øjeblikket, og at der sidder en Dommer i Løgstør, som, saa vidt jeg ved, ikke har mange Aar tilbage af sin Embedstid, kan dog aldeles ikke komme i Betragtning ved Afgørelsen af, hvor Hovedtingstedet skal lægges og maaske blive liggende gennem Menneskealdre. Ej heller, om der ligger en dertil velegnet Bygning det ene Sted og ikke det andet Sted. Disse Forhold er i denne Forbindelse af ganske underordnet Betydning. Jeg mener derfor, det bør slaas fast med det samme, at naar der kun skal være een Dommer, skal Hovedtingstedet og Dommeren, ganske uanset, at der for Tiden er en Dommer i Løgstør, som ikke kan forflyttes mod sin Villie, være i Nibe. Hvorledes man saa kan indrette det i Mellemtiden, kan vi nærmere forhandle om. Saa vidt jeg ved, er det Dommerens Hensigt kun hver fjortende Dag at holde Ret paa det centralt beliggende Sted og lade Pantebøgerne bringe op til Løgstør, med andre Ord indrette sig saa vidt muligt paa, at det skal være det blivende Sted. Det tror jeg, Lovgivningsmagten maa hindre paa Forhaand, for det vil ikke være en rationel og forsvarlig Ordning.

Justitsministeren (Eytter): Maa jeg først takke alle Ordførerne, fordi de i Princippet kan give deres Tilslutning til det foreliggende Forslag; jeg haaber saa ogsaa, det skal lykkes at blive enig om de konkrete Tilfælde, der nu foreligger til Afgørelse. Maa jeg dernæst overfor det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Nygart) udtale, at jeg fuldt ud kan billige den Henstilling, det ærede Medlem fremkom med, hvorefter man i Stedet for at lovfæste, at der skal være 3 Fuldmægtige, udtrykker det paa den Maade, at det skal være et af Præsidenten i Byretten fastsat Antal, dog ikke udover 3. Jeg synes oven i Købet, det er en korrektere Udtrykksmaade, for der er jo ingen af os, der paa det nuværende Tidspunkt kan overse, om det bliver nødvendigt at have 3.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Spørgsmaalet, om Hovedtingstedet skal være i Løgstør eller i Nibe. Jeg maa maaske vente med at besvare det Spørgsmaal,